

The Chazzan During Kedusha-Bowling Alone or Part of the Team/Yehoshua Grunstein

שולחן ערוך [או"ח קכ"ה/א]- אין הצבור אומרים עם ש"ץ "נקדישך", אלא שותקין ומכוונין למה שש"צ אומר עד שמגיע לקדושה, ואז עונים הציבור קדוש.

ביאור הלכה [שם ד"ה אלא]- ומסתפקנא לענין ש"ץ;

<p>הרמב"ם [סדר תפילות, נוסח ברכות התפילה]- שליח צבור מברך לעולם ברכה שלישית בנוסח זה: נקדישך ונמליכך ונשלש לך קדושה...וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש... לעומתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יי' ממקומו, ... בדברי קדשך על ידי דוד משיח צדקך ימלוך יי' לעולם... לדור ודור נגיד גדלך ... ברוך אתה יי' הא-ל הקדוש.</p> <p>שולחן ערוך [או"ח ק"ט/ב]-אם מתחיל להתפלל עם ש"צ, כשיגיע עם ש"צ ל"נקדישך", יאמר עמו מלה במלה כל הקדושה כמו שהוא אומר, וכן יאמר עמו מלה במלה ברכת הא-ל הקדוש</p> <p>שו"ת מנחת שלמה [א/ב]- ה"קדושה"... היא ממש אותה ברכה של "אתה קדוש" של כל יחיד. אלא שהיחיד אינו רשאי לאומרה מפני שהיא נאמרת רק בעשרה ולכן רק מזכיר ג' פעמים קדוש בנוסח של אתה קדוש. ואילו בצבור, אומרים ממש את ה"קדושה", וכמו"ש הרמב"ם בנוסח התפלה "שליח צבור מברך לעולם ברכה שלישית בנוסח זה "נקדישך", ... וחזינן נמי דיחיד העומד בתפלת י"ח והגיע יחד עם הש"ץ לקדושה אומר עמו מלה במלה כל הקדושה... וכן הוא גם בחזרת הש"ץ; ה"קדושה" וה"לדור ודור" כולן הן ברכה אחת, ... וכמו"ש הרעק"א [בס"י קי"ד ס"ו] "דסדר קדושה הוא עצמו ברכה ג' אלא שיש בזה תוספת דברים".</p>	<p>שולחן ערוך [או"ח ק"ד/ז]- אינו פוסק לא לקדיש ולא לקדושה, אלא ישתוק ויכוין למה שאומר ש"צ, ויהא כעונה ביאור הלכה [שם ד"ה אלא]-... כיון דהש"ץ עומד להוציא רבים ידי חובה = חשוב כצבור, ז"א דהלא קדושה הצריכו חז"ל לכל אחד מהשומעים לאמר בעצמו "קדוש" ו"ברוך", ואפשר כיון דהעומד בתפלה קי"ל בסי' ק"ד ס"ז דישתוק ויכוין למה שאומר ש"ץ כדי לצאת בזה = חשוב כעומד להוציא רבים ידי חובה ויכול לומר אפי' אח"כ שו"ת אגרות משה [או"ח ג/ד]- ובאחד שעומד באמצע התפלה שצריך לשתוק כשאומר הש"צ "קדושה", צריך לשמוע כשאומר הש"צ בעצמו ד"תרי קלי לא משתמע"י... ולכן יש להנהיג שהש"צ יאמר הקדושה בקול רם אחר שיאמרו הצבור בעצמו כדי שישמעו אלו שעומדים באמצע התפלה. ולשמוע מאחד מהצבור שעומד אצלו ושומע מה שאומר = לא יצא אם לא שיודיענו קודם התפלה שיכוין להוציא... אבל מהש"צ יוצא... כיון שנתקן להוציא הוי סתם דעתו לעשות כהתקנה שהוא ממילא כנתכוין להוציא אם יש לאחד צורך לצאת אף שהוא אינו יודע מזה</p>	<p>הרמב"ם [סדר תפילות, נוסח ברכות התפילה]-בעת ששליח ציבור אומר בברכה זו "וקרא זה אל זה" כל העם עונים "קדוש קדוש קדוש" ... וכשהוא אומר" על ידי דוד משיח צדקך" כל העם אומרים "ימלוך"... וכל אלו הדברים שעונים הצבור = הוא קורא עמהן, ולא יגביה קולו בעת שהן עונים עמו.</p> <p>הסבר הבה"ל [שם ד"ה אלא]- אם הוא מחויב ג"כ לומר "קדוש" ו"ברוך" בשוה עם הצבור... ואיך יאמר אח"כ שלא בעשרה? תשובות והנהגות [א/קי"א]- וכן בספר בטוב ירושלים (עמוד שס"ה) מביא שהגאון האדר"ת נהג להזהיר הש"ץ לומר הקדושה גופא עם הציבור ביחד ובקול יאמרו רק "לעומתם", ונראה שעליו להגביה קולו כשאומר קדושה שהמתפלל בלחש יוצא ממנו דשומע כעונה....וב"עמק ברכה" מביא מהרמב"ם בסדר התפלות שבסוף נוסח הברכות שכו': "וכל אלו הדברים [קדושה וכיו"ב] שעונים הצבור הוא קורא עמהן" הרי שצריך לומר קדוש עם הציבור דוקא.</p>
---	---	---

Idea not to Decide on the Above

ביאור הלכה בשם אליה רבה [שם]- ואם מתחיל הש"ץ או שאר יחיד לומר קדוש **קודם שגמרו צבור** אמירתם = בודאי חשוב כצבור.

Caveat

הסתייגות תשובות והנהגות [א/ק"א]- ברם נראה לחלק בין עניית קדושה בימות החול לענייה בשבת, שבחול שאומרים רק קדוש אם ידקדק להתחיל קודם שסיימו רוב הציבור הקדושה ובדיעבד תכ"ד מסיום הציבור [וכמבואר בב"ה"ל סי' קכ"ד ד"ה מיד בד"ה קודם] אפילו הוא אומר קדוש לבד, מצטרף עמהם שעסוקים בקדושה והוא כאומר הקדושה עם הציבור ולכן עונה אחריהם, וכן עדיף שבזה ישמעו המתפללים בלחש הקדושה [שאינן קול הציבור מעכב] ויכונו לאמירת החזן, אבל בשבת שמוסיפים כבודו מלא עולם או ממקומך וכו' דלא שייך לקדושה (וכמובא במשנ"ב ר"ס קכ"ה) אם הש"ץ אומר אחר תכ"ד מגוף הקדושה, אינו כאומר הקדושה עם הציבור לכן יש לכתחלה לאומר בקול רם עם הציבור דוקא,